Mini Blog

Sr. Jordi Triola
President del Col·legi de Mediadors d'Assegurances de Girona

Obligació, imposició o servei

D'aquí a quatre dies començarem a fer els nostres descansos estiuencs, segurament tots ben guanyats. També ens serveixen per veure el camí recorregut durant aquests primer mesos de l'any, i fent balanç col·legial, continua essent positiu del tot, segons el meu parer. Sembla que quan ve la calor tot es veu una mica diferent i tenim una perspectiva millor de les coses i que aquell punt d'optimisme, adormit moltes vegades durant l'hivern, fes com si es despertés de cop i veiéssim totes les coses una mica millor, de forma més positiva, encara que no siguin bones del tot. Quan parlo d'"obligació, imposició o servei", em vull referir sobretot a les estratègies d'algunes entitats financeres asseguradores, vaja, el que coneixem com la típica bancaassegurança, que han convertit la seva missió inicial d'ajudar el client a fer projectes nous, a buscar solidesa del seu negoci en moments puntuals, a finançar noves adquisicions, a permetre comprar una casa, etc., en una obligació de contractació o una imposició clara de la vinculació total en la decisió d'aquest projecte lligat absolutament amb la compra "aconsellada" de les assegurances, això és fer un servei professional al client? Haig de respondre que no, de forma rotunda i contundent, no els fan cap mena de servei, tot al contrari, i a la professió, encara menys. Tenim una nova IDD que entrarà en vigor el primer d'octubre, o hi hauria d'entrar, tot i que ja es parla que no podrà ser possible, que anirem amb retard. Tenim una entrada en vigor, fa escassos dies, de la Llei de protecció de dades, sempre pensant en el client, i està bé, però moltes vegades crec que compliquem molt les coses i que les lleis les acaben fent a mida dels poderosos. La meva opinió és que tenim una supraregulació, canvien normes, incrementen sancions de forma desproporcionada, sobretot per als petits. Em preocupa com accedeixen a les dades dels seus clients els operadors de bancaassegurança, no s'entén tampoc que no siguin mediadors complementaris aquests mateixos operadors, en definitiva, em pregunto, calia fer una nova llei per no gaire canvis i per assemblar-nos poc en la forma de distribució de l'assegurança en l'àmbit europeu? Cada un que respongui, però com podeu veure, crec que coneixeu la meva resposta. Res, no vull ser negatiu ni molt menys, però sí realista del moment que vivim, professionalment parlant, i com bé diu l'editorial d'aquest número, procurarem que no ens passin el gat per l'esquena perquè la nostra feina grinyoli i perquè els col·legiats entenguin que el nostre objectiu és donar-los el servei adequat i el que esperin de nosaltres sigui realment el que volen. Per acabar aquesta "Plana dos", i com a exemple que els nostres col·legis estan vius, vull donar les gràcies per la feina feta durant molts anys als presidents de Tarragona i de Lleida, Josep Maria Campabadal i Jordi Piqué, que han cedit el relleu a Àlex Mestre i Xavier Barberà, per encetar una nova etapa de futur, amb ganes i força de treballar i això sempre va bé. Moltes gràcies, Josep Maria i Jordi, i molta sort als nous presidents, Àlex i Xavier. Molt bon estiu, agafem forces, que hi tornarem... i més forts encara.